אוהב ישראל — שופטים

והיה כקרבכם אל המלחמה גו'. אל ירך לבבכם גו'. ההולך עמכם גו' להלחם גו' ולהושיע גו'. ולכאורה אינו מובן מכמה דיקדוקים. א'. תיבת לבבכם. מהראוי היה לכתוב לבכם. גם ההולך עמכם. היל"ל הולך עמכם. לאשר תיבת כי בכאן הוא נתינת טעם כלשון דהא היל"ל הולך. גם כפל הלשון להלחם ולהושיע: אמנם כ"ז יבואר ע"נ ויובן ע"פ דאי' בגמ' יומא. אמר ר"ל גדולה תשובה שזדונות נעשות כשגגות. שנ' שובה ישראל כו' כשלת כו'. איני והאר"ל גדולה תשובה שזדונות נעשות כזכיות שנ' כו'. ל"ק כאן מאהבה כאן מיראה. מאהבה נעשו כזכיות. מיראה נעשו כשגגות. עכ"ל הגמ'. והנה לפ"ז כשעושה תשובה מיראה שאז הזדונות נעשות כשגגות. אזי שני היצרים שבאדם אינם שמחים. היצ"ט אינו שמח כי עכ"ז נשאר לו להאדם עוד השגגות שהם חטאיה. והיצה"ר אינו שמח כי מקודם היו זדונות ועכשיו נעשו שגגות. אמנם כשהאדם עושה תשובה מאהבת ה'. באמת בשלימות. כראוי לאל גדול רם ונשא. אז היצ"ט יש לו שמחה בשלימות כי הזדונות נעשו זכיות. ובודאי כן מהראוי לכל איש ישראלי לעשות תשובה מאהבה. ובפרט בר"ה יום הק' והנורא ובעשי"ת. והנה ידוע דרחז"ל אשר כ"מ שנא' היום זהו יומא דר"ה יום הגדול והנורא. אשר יבואו בני האלהים כו' ואז צריכין ישראל להתחזק בתשובה ומע"ט. ועפ"ז נבאר הפסוקים ונגש הכהן גו' אתם קרבים היום היינו בר"ה. על אויביכם. הוא מלחמת היצה"ר להכניעו ולעשות תשובה על כל החטאים והעונות. ולזה הזהירה לנו תוה"ק אל ירך לבבכם. היינו שלא תעציבו ולא תדאיבו שני היצרים שבלבבכם. היצ"ט והיצה"ר במה שלא תעשו תשובה רק מיראה. ויבוא מזה מורך ותוגה לשני יצריכם וכנ"ל. רק תראו לעשות תשובה מאהבת הש"י ואז יהיה היצ"ט שמח בשלימות. כי ה' ההולך עמכם. תיבת כי יפורש בכאן בלשון אלא היינו לעשות תשובה רק מאהבה לה'. אשר הולך עמכם בכל עת ועושה לכם נסים ונפלאות עד אין מספר להלחם עם אויביכם. ע"ד כל הגדול מחבירו יצרו גדול ממנו. ולולא הקב"ה עוזרו לא היה יכול לו. ולהושיע אתכם. היינו כי ע"י התשובה מאהבה הוא מושיע אתכם להיעשות מזדונות זכיות וכיה"ר שנזכה לעשות תשובה באמת ובלב תמים מאהבת ה' אמן.